

nyelse af Forpagtingen eller Halvparten af den sørgede Indtægt, Fiskeriet maatte give i den nye Forpagtningsperiode. Nu maa jeg vel indrømme, at indtil dette Øieblik har man ikke kunnet føre noget bestemt Bevis for, ad hvilke Veie Østers-udviklingen kan fremmes ved kunstig Hjælp. Men paa den anden Side tror jeg, det maa forudsættes, at, naar en Regjering sætter en saadan Bestemmelse ind i en Forpagtningskontrakt, kan det ikke være Meningen bagefter at sige: Da Videnskaben ikke har godkjort, at der er nogen sikker, bestemt paavisselig Veie, hvorigjennem man kan forbedre Østersfiskeriet, skal der heller ikke tages noget Hensyn til, hvad I have gjort. Forpagterne indberettede hvert Aar, hvad de havde gjort under Kontrol af Fiskerikontroløren for Limfjorden, som er den Opsynshavende ved Østersfiskeriet. De forespurgte hos Ministeriet, om der var Andet, de kunde gjøre, i hvilket Tilfælde de skulde sig fuldstændig til det høie Ministeriums Disposition med Hensyn til, hvad der igrigt skulde gjøres. Seg maa nu hebe bemærket et Punkt, som intet fornuftigt Menneſte vil være istand til at benegte har haft den allerstørste Betydning for Østersfiskeriets Forbedring, og det er, at store Dele af Limfjorden, — Limfjorden er nemlig delt i forskjellige Distrikter, hvoraf hvert svarer sin Forpagtningsafgift — flere Distrikter, hvoraf de hvert Aar svarede deres Forpagtningsafgift, lode de efter Regjeringens Opfordring henligge ubenyttede, for at Østersudviklingen paa Bankerne kunde have Tid til at opnaa en saadan Kraft og Styrke, at man var sikker paa, at de ikke ved Strabning skulde ødelegge de unge Østersbanker. Saaledes gik det i de 10 Aar, Forpagtingen varede; hvert Aar indberettede de, hvad der var gjort, Fiskerikontroløren attesterede Nødtigheden, Regjeringen godkjendte, og Østersforpagterne maatte antage i fuldstændig god Tro, at den Betingelse var opfyldt, som var stillet i Kontrakten, for at de kunde faae Fornyelse af Forpagtingen eller ogsaa Halvparten af den sørgede Forpagtningsafgift. Med Hensyn til dette Punkt skal jeg kun tillade mig at bemærke, at den høitærede Finansminister ser denne Sag fra et andet Standpunkt end jeg. Han maa naturligvis øse sin Kundskab om Sagen fra de Rilder, som staa til Regjeringens Raadighed, og idet han ikke har Andet at støtte sin Kundskab paa, forundrer det mig ikke, at han fuldstændig loyalt er kommen til den Anskuelse, han er kommen til i saa Henseende, idet han jo kun kan henholde sig til disse Rilder. Naar imidlertid jeg som Repræsentant for denne Egn og som den, der har opholdt sig paa Egnen i hele denne Periode og har set, hvad der er foregaaet, som kjender Sagens Detailler fra den første Begyndelse til denne Dag, har en fuldstændig modsat Mening, begrundet paa personlige Sagttagelser af, hvad der er enhver Mand bekendt, som er kjendt deroppe paa Egnen, saa maa

jeg udtale mig i den skarpeste Modstrid til den høitærede Finansminister. Seg maa da nu her bemærke, at, indtil Forpagtningskontraktens Udløb havde Ingen deroppe i Thy nogen Tvivl om, at Sagen var i Orden, saa at Forpagterne kunde gjøre deres kontraktmæssige hjemlede Ret gjældende. Ved Forpagtningstidens Udløb møder imidlertid et stort anset Selskab som Konkurrent, og saa viser det sig til Alles Overraskelse, at paa een Gang dukker den Paastand frem, at Alt, hvad Østersfiskerne have gjort, har ingen som helst Betydning. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber) nævnte, at Sagen har været underkastet 2 Videnskabsmænds Undersøgelse, af hvilke den ene havde stillet sig paa Østersforpagternes Side, nemlig Etatsraad Steenstrup, medens den anden, Professor Schjødt, stillede sig paa den anden Side. Hvad den sidste angaar, vil jeg bemærke, at hans Erklæring gaar ud paa, at han ikke kan erkjende, at man ved noget som helst kunstigt Middel kan medvirke til en Forbedring af Østersudviklingen. Men denne ensidige Opfattelse, der staaer i fuldstændig Modstrid med, hvad den anden Videnskabsmand har udtalt, kan under alle Omstændigheder hverken Regjeringen eller Staten stille sig paa, naar der er optaget en Bestemmelse i Kontrakten, som hviler paa den Forudsætning, at en anden Opfattelse er rigtig. Har Regjeringen selv i Kontrakten optaget den Bestemmelse, at, hvad der kan gjøres til Fiskeriets Forbedring, skal komme Forpagterne til gode, saa har Regjeringen fornegtet det Standpunkt, som denne Videnskabsmand stiller sig paa, naar han siger: Intet som helst kunstigt Middel kan bidrage i saa Henseende. Men jeg skal lade denne Strid hvile. Seg skal kun holde mig til det Faktum, som hverken fra den ene eller den anden Side er blevet benegtet, at Østersforpagterne have ladet store Distrikter hvile, af hvilke de aarlig betalte Afgift, have paa Regjeringens Opfordring ladet dem ligge ubenyttede, for at Østersudviklingen usforstyrret kunde foregaa, og jeg skal paapege, at fra disse Distrikter have de efterfølgende Forpagtere fisket for hundrede Tusinder Kroner af Østers, som naturligvis de gamle Forpagtere med fuld Frihed kunde have benyttet. Nu siger det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zauber): Ja det kom af, at de nye Forpagtere vare dygtigere Folk end de gamle, som ikke forstode sig paa Sagerne. Ja ganske vist, de vare dygtigere til deres egen Fordel, men de vare ogsaa dygtige til at bringe Bankerne paa det Standpunkt, hvor de nu ere, hvor man har maattet fritage Forpagterne for Halvdelen af Afgiften. Seg udtalte, da denne Sag første Gang var til Forhandling her i Salen, at ligesom den staaende Maade, paa hvilken de gamle Forpagtere havde benyttet Bankerne, utvivlsomt maatte have været Hovedanledningen til den forbausende Udsvælgning, Fiskeriet